

Într-o seară de vară

Azoitei Stefania

Se frâng în mii de bucăți
Serile de vară deja uitate
Sub apăsarea crâncenă a unei dimineți comune,
Fără răsărit , cu capul pe jos
Și haine pe dos.

Se frânge și în acest anotimp iubirea.
Se apleacă să-și culeagă hainele mototolite de propriul sânge,
Îmbâcsite de teroare și respingere
Și pline de parfumul lui.

Ar vrea să se spele de tine,
Dar i-ai intrat sub piele
Și plânge în acest anotimp
Ce nu-i predestinat durerii.

Se frâng bucățele din ea pe podeaua murdară.
Se frânge iubirea încă o dată,
Mistuită de tainicul sentiment ce nu-l înțelege,
Dar care-o siluiește și-o înfrânge
Încă o dată,
Într-o seară de vară.